

LEDER To nordjyder er i finalen til at få prisen som årets Fantastiske Frivillig 6. november

Stephanie og Ellen

Nordjyderne Stephanie Sandager og Ellen Bæk når måske ikke videre end til æresrunden, når årets Fantastiske Frivillig-pris og en kontant hilsen på 25.000 kroner uddeles 6. november.

Der er 10 kandidater fra hele landet, og kun én kan blive den Fantastiske Frivillige. Men det er under alle omstændigheder en personlig cadeau at være blandt de nominerede.

De to finalister har hver deres afsæt: Stephanie Sandager flyttede til Aalborg for at studere og gik ind i det frivillige arbejde for at komme til at kende nogen. Ellen Bæk, Mou, er formand for Landsforeningen for Efterladte Efter Selvmord. Ægteparrets to voksne børn begik selvmord med to års mellemrum.

Der er mange begrundelser for at blive frivillig, men Stephanie Sandager ramte måske den fælles kerne i NORDJYSKE mandag:

”Det gør en kæmpeforskel, uanset hvilket frivilligt arbejde man gør. Man hjælper jo andre folk. Men man får jo også noget igen, og det er jo også derfor, man er med”.

Og der er heldigvis mange, der er med - omkring 40 procent af danskerne, flest blandt de 16-29-årige og i aldersgruppen over 60, år ifølge Center for Frivilligt Arbejde.

Nordjylland topper endda listen: Her er 44 procent involveret i frivilligt arbejde, mens sjællænderne er mere seje i optrækket: Her er tallet 37 pct. ifølge frivillighed.dk.

Få vendinger er så nedslidte som ”at gøre en forskel”; men det gør jo hverken begrebet eller den frivillige indsats mindre, hvad enten det er i en idrætsforening, i socialt arbejde eller et tredje sted i det store frivillige spektrum.

Idrætsklubber måtte lukke på stribe, hvis der ikke var frivillige hjælpere. Ensomme mennesker, nogle i sorg, andre psykisk klemte, ville være overladt til sig selv, hvis der ikke var livskloge frivillige i de sociale foreninger, som havde overskud til at tale med dem - uden at der kom så meget som en linje i journalen.

Ellen og Stephanie er blandt de mange, der både giver og får. Og det er prisværdigt, at der er så mange Fantastiske Frivillige ...

I strid med grundloven

Af Erik Høgh-Sørensen

regionsrådsmedlem (DF),
Paradisvej 3, Tolne, 9870 Sindal

Uwe Max Jensen

folketingskandidat (SK), Enghavevej
166, kælderens, 2450 København SV

og John Bjerg

folketingskandidat (NB),
Cannerslundvej 14, 9490 Pandrup:

MØDEFORBUD: Ved at forbyde Stram Kurs at holde partimøde bryder den socialdemokratiske regering åbenlyst Grundlovens bestemmelser om ytrings- og forsamlingsfrihed. Så akut er den islamistiske trussel åbenbart, at kvindeundertrykkende organisationer som Hizb ut-Tahrir frit kan holde møde på Rådhuspladsen i København, hvorimod S-regeringen og politiet ikke tillader Stram Kurs at gøre det samme.

I mangel af politibeskyttelse bliver det måske desværre nødvendigt for danske borgere at bevæbne sig for at bevare demokratiet?

Et bedre svar vil dog være, hvis S-regeringen snarest giver militæret vigtige bevogtningsopgaver, som det skete ved synagogen i København.

Vore tre partier kan være uenige om meget, men Stram Kurs har en grundlovssikret ret til at holde møder og demonstrere.

Det danske demokrati sikrer ytrings- og forsamlingsfrihed, også for dem, man personligt er uenig med.

Smag på ord

Af N. J. Kruse

årgang 1940,
Fjordgade 6, 9670 Løgstør
kruse007@hotmail.com

ÆLDREBYRDEN: Ældrebyrden - smag lige på ordet! Med mellemrum popper nye ord og udtryksformer op, som nogle journalister, men især politikere ynder at ”tage bad i” uden at tænke over, hvor anstødelige og sårende de kan være for visse danske befolkningsgrupper. Fra den ene time til den anden - overgangen til folkepension - kan man risikere at blive degraderet fra top-tydende skatteborger qua skattebilletten - og som sådan med rimelighed kan bryste sig af at være økonomisk eneydende til det flotte og vel fungerende samfund, vi har i dag, og til en ydmygende masse - ældrebyrden! Hvad bliver politikernes næste træk? At barsle med et columbus-æg i skikkelse af et påbud om aktiv dødshjælp til de formastelige folkepensionister. Ups!

batten om hvor højt hegnet om Danmark skal være, fire eller fem meter.

DET ER tilmed uklog symbolpolitik, for den kan skræmme nogle af de oprindelige blå vælgere Mette Frederiksen fik flyttet over midten, tilbage til højre igen. Det burde Pernille Skipper og Morten Østergaard være kloge nok til at indse, men symbolpolitik er især for fløjpartier som at være på euforiserende stoffer. Den giver et sus, og man føler sig god, rigtig og veltilpas selv om man i virkeligheden udretter lige så lidt som alle andre påvirkede.

I DENNE situation, hvor der reelt er enighed om indvandringspolitikken, kunne seriøse politikere, Christina Egelund og flere andre, diskutere hvordan vi sikrer Danmarks fremtidige produktion, velstand og velfærd i en fremtid der rummer både muligheder og problemer. Her vil flere seriøse politiske og ideologiske tilgange være en styrke.

SØREN HINDSHOLM er rektor på Nørresundby Gymnasium og Hf. E-mailadresse: s@hindsholm.dk.

SYNSPUNKT

LA-afhopper har en pointe

LIBERALE: Christina Egelund, der var valgt i Nordjylland for Liberal Alliance, meddelte i søndags at hun melder sig ud af partiet. Liberal Alliance er ikke længere, siger hun, et moderne liberalt parti der kæmper for den personlige frihed, for at staten skal blande sig mindst muligt, og for at der skal være mindre overvågning af borgerne. At Danmark skal være et land bygget på frisind, liberale værdier og et forsvar for retsstaten.

UANSÆT OM man har stemt på Christina Egelund eller ej, har man grund til at ærgre sig over at hun forlader dansk politik.

Der burde være plads til et moderne liberalt parti i Danmark, og der er brug for politikere der står fast på de værdier Egelund nævner.

Dem er alle sådan set også enige i, det varierer bare hvor energisk de forskellige

partier er i deres forsvar for dem, kan man så indvende og tilføje at det nok også er den liberale økonomiske politik der skræmmer vælgerne væk. Det er sandsynligvis rigtigt.

MEN OGSÅ her kan et liberalt parti have en opgave. Hele den sidste valgkamp undrede det mig at alle politikere kappedes om alt det de ville bruge penge på: Normeringer i børnehaver, bedre førtidspensioner, lave arveafgifter, forsvaret, folkeskolen, erhvervsuddannelserne, kontanthjælpsloftet, osv. osv.

Ikke fordi det alt sammen er dårligt, bestemt ikke. Men indimellem kunne jeg godt ønske mig en politiker der begyndte med at fortælle hvordan erhvervslivet skulle sikres muligheder for at tjene penge til alt det sjove.

Det er som om det kun er Dansk Metal og Dansk Indu-

» Uanset om man har stemt på Christina Egelund eller ej, har man grund til at ærgre sig over at hun forlader dansk politik.

stri der har den dagsorden. Og hertil kunne føjes den påstand at de fleste også godt kan lide at have nogle penge til sig selv.

Dette er altså en afgørende balance i velfærdsstaten: Hvor stor en del af værdiskabelsen kan det offentlige tage, og hvad skal det offentlige bruge denne del på?

JEG ER enig i at velfærdsstaten er indiskutabel i et sam-

fund som vores. Det er den der virkelig gør folkestyrets praktiske side ved at sikre alle uddannelse, lægebehandling, social støtte og alderdomsforsorg. Men det må ikke forhindre en debat om hvor grænserne går. Her er der også brug for liberale stemmer som Christina Egelunds.

Siden Anders Fogh Rasmussen opgav at begrænse velfærdsstaten, har denne debat om velfærdsstaten haft svære kår. Så blev energien brugt på at diskutere indvandring. Det var en vigtig debat, men den er måske ved at miste pusten. Der er nu bred enighed om at indvandringen skal være lille. Når Pernille Skipper og Morten Østergaard fortæller at de vil bide Mette Frederiksen i haserne hér, er det symbolpolitik, for reelt betyder deres forslag ikke at der kommer flere indvandrere; i virkeligheden handler de-

STATSMINISTEREN

